

Sesijas dokuments

B8-0170/2019

11.3.2019

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/
Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos
paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par stāvokli Nikaragvā
(2019/2615(RSP))

Charles Tannock, Karol Karski, Ryszard Czarnecki
ECR grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par stāvokli Nikaragvā
(2019/2615(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Nikaragvu,
 - ņemot vērā ES un Centrālamerikas 2012. gada 29. jūnija asociācijas nolīgumu,
 - ņemot vērā ES vārdā paustās Savienības augstās pārstāves 2018. gada 2. oktobra, 2018. gada 15. maija, 2018. gada 22. aprīļa un 2018. gada 15. decembra deklarācijas par stāvokli Nikaragvā, kā arī 2019. gada 1. marta deklarāciju par nacionālā dialoga atsākšanu,
 - ņemot vērā ES stratēģijas dokumentu un daudzgadu indikatīvo programmu 2014.–2020. gadam attiecībā uz Nikaragvu,
 - ņemot vērā Nikaragvas konstitūciju,
 - ņemot vērā neatkarīgo ekspertu starpdisciplinārās grupas (*GIEI*) 2018. gada 20. decembra ziņojumu par vardarbīgiem notikumiem, kas risinājās Nikaragvā no 18. aprīļa līdz 30. maijam,
 - ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*), ko Nikaragva ratificēja 1980. gadā,
 - ņemot vērā ANO 2007. gada Deklarāciju par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām (*UNDRIP*), kam Nikaragva ir pievienojusies,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā kopš 18. aprīļa Nikaragvu ir pārņēmuši politiskie nemieri, pēc tam, kad prezidents Daniels Ortega ierosināja taupības pasākumus attiecībā uz valsts sociālā nodrošinājuma sistēmu;
- B. tā kā Nikaragvas valdības reakcija bija vardarbīga un, cenšoties pārtraukt protestus, drošības spēki visā valstī izmantoja kaujas munīciju, kā rezultātā gāja bojā un guva ievainojumus simtiem cilvēku;
- C. tā kā vārda un pulcēšanās brīvība valstī pēdējo gadu laikā ir tikusi regresīvi apspiesta, kopš 2018. gada aprīļa ierobežojumiem sasniedzot maksimālu spēku; tā kā žurnālisti, pilsoniskās sabiedrības līderi, politiskie, sociālie un vides aktīvistu un citi pilsoniskie dalībnieki ir tikuši nopietni iebiedēti un vajāti; tā kā valdības smagās un nepārtrauktās represijas piespieda tūkstošiem Nikaragvas valstspiederīgo aizbēgt no valsts, un tā rezultātā ir notikusi ekonomikas lejupslīde;

- D. tā kā 2018. gada beigās Nikaragvas valdība atcēla daudzu vietējo un starptautisko organizāciju juridisko statusu; tā kā tas ierobežoja Nikaragvas iedzīvotāju iespējas apvienoties, veidot asociācijas, piedalīties un brīvi paust savus viedokļus, jo tiek mēģināts apklusināt cilvēktiesību aizstāvjus, nepārtraukti draudot izmantot krimināllikumus, lai atriebtos par viņu darbu;
- E. tā kā 2018. gada 16. maijā ar Katoļu baznīcas starpniecību tika uzsākts nacionālais dialogs, taču īsi pēc tam tas tika apturēts; tā kā 2019. gada 27. februārī tika īstenoti jauni centieni atsākt nacionālo dialogu, taču 2019. gada 10. martā dialogs cieta neveiksmi, jo Pilsoniskā alianse izstājās no sarunām;
- F. tā kā kopš 2018. gada aprīļa nemieriem ir aizturēti vairāk nekā 700 cilvēku; tā kā saistībā ar jauno nacionālo dialogu 2019. gada 27. februārī tika atbrīvoti 112 cilvēki un viņiem tika piemērots mājas arests;
- G. tā kā nemieri valstī saasināja ekonomisko nedrošību, radot lielāku sociālo un politisko nestabilitāti;
- H. tā kā demokrātijas un tiesiskuma situācija Nikaragvā ir pasliktinājusies, jo pēdējos gados prezidents ir nostiprinājis varu pār parlamentu, tiesu sistēmu, armiju, policiju un plašsaziņas līdzekļiem, un pilsoniskās sabiedrības telpa ir pakāpeniski samazinājusies;
- I. tā kā 2019. gada janvārī Eiropas Parlamenta *ad hoc* delegācija apmeklēja Nikaragvu un noraidīja oficiālo valdības nostāju par nemieriem valstī; tā kā kopš brīža, kad delegācija apmeklēja valsti, represijas ir aizvien pastiprinājušās;
- J. tā kā demokrātijas un tiesiskuma, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas attīstīšanai un konsolidēšanai ir jābūt neatņemamai ES ārpolitikas, tostarp 2012. gada asociācijas nolīguma starp Eiropas Savienību un Centrālamerikas valstīm, sastāvdaļai,
1. nosoda smago vardarbību, kas tika vērstā pret mierīgiem protestētājiem un vārda un pulcēšanās brīvības pilnīgo ierobežošanu valstī; pauž solidaritāti Nikaragvas iedzīvotājiem un izsaka līdzjūtību to personu ģimenēm, kuras tika nogalinātas kopš 2018. gada aprīļa;
 2. mudina Nikaragvas valdību veikt objektīvu un neatkarīgu izmeklēšanu un saukt pie atbildības personas, kas bija iesaistītas cilvēktiesību pārkāpumos protestu laikā;
 3. pauž nožēlu, ka centieni sākt jaunu nacionālo dialogu nav izdevušies; uzsver, ka iekļaujošs dialogs ar visu sabiedrības dalībnieku un grupu pārstāvjiem ir vienīgais veids, kā pārvarēt pašreizējo krīzi;
 4. aicina Nikaragvas valdību ievērot vārda un mierīgas pulcēšanās brīvību, kas saskaņā ar valsts un starptautiskajiem tiesību aktiem ir demokrātiskas sabiedrības būtisks elements; turklāt aicina varas iestādes ievērot preses un plašsaziņas līdzekļu brīvību, kā atvērtas sabiedrības būtisku elementu, ko garantē Nikaragvas konstitūcija;
 5. prasa nekavējoties atbrīvot visus politieslodzītos un tos, kuri ir vienkārši izmantojuši savu vārda un mierīgas pulcēšanās brīvību; aicina iestādes nodrošināt, ka tiek ievērotas politieslodzīto tiesības un neaizskaramība;

6. aicina Nikaragvas valdību atjaunot to valsts un starptautisko organizāciju juridisko statusu, kurām tas ir atcelts kopš 2018. gada aprīļa;
7. aicina nekavējoties veikt vēlēšanu reformu, kas nodrošinātu taisnīgas, brīvas un pārredzamas vēlēšanas; iesaka opozīcijai pārvarēt iekšējo sašķeltību;
8. aicina Nikaragvas valdību pilnībā ievērot demokrātiskās vērtības, tostarp varas dalīšanas principu; atgādina, ka demokrātijas sekmīgai darbībai būtiski faktori ir pilnīga opozīcijas līdzdalība, tiesu sistēmas depoliticizācija, nesodāmības izbeigšana un neatkarīga pilsoniskā sabiedrība;
9. pauž atbalstu vairumam Nikaragvas iedzīvotāju, kuri vēlas izveidot brīvu, stabilu, pārtikušu, iekļaujošu un demokrātisku valsti, kas respektē savas valstiskās un starptautiskās saistības cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā;
10. atgādina, ka ņemot vērā asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un Centrālamerikas valstīm, Nikaragvai ir jāievēro tiesiskuma, demokrātijas un cilvēktiesību principi, ko ES atbalsta un popularizē; mudina piemērot demokrātijas klauzulu, kas ļautu apturēt Nikaragvas dalību ES un Centrālamerikas asociācijas nolīgumā;
11. mudina ES un dalībvalstis arī turpmāk uzraudzīt situāciju un nekavējoties apsvērt mērķtiecīgu un individuāli vērstu sankciju noteikšanu Nikaragvas valdībai un personām, kas atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem, kā noteikts Padomes 2019. gada 21. janvāra secinājumos; uzsver, ka sankcijas nedrīkst kaitēt vietējiem iedzīvotājiem;
12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, dalībvalstīm un Nikaragvas valdībai un parlamentam.